31988D0591

L 319/1 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 1988.11.25.

A TANÁCS HATÁROZATA
(1988. október 24.)
az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának létrehozásáról

(88/591/ESZAK, EGK, Euratom)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 32d. cikkére,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 168a. cikkére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 140a. cikkére,

tekintettel az Európai Szén- és Acélközösség Bíróságának alapokmányáról szóló, 1951. április 18-án, Párizsban aláírt jegyzőkönyvre,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösség Bíróságának alapokmányáról szóló, 1957. április 17-én, Brüsszelben aláírt jegyzőkönyvre,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösség Bíróságának alapokmányáról szóló, 1957. április 17-én, Brüsszelben aláírt jegyzőkönyvre,

tekintettel az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-án, Brüsszelben aláírt jegyzőkönyvre,

tekintettel a Bíróság kérelmére,

tekintettel a Bizottság véleményére,

tekintettel az Európai Parlament véleményére [1],

mivel az ESZAK-Szerződés 32d. cikke, az EGK-Szerződés 168a. cikke és az Euratom-Szerződés 140a. cikke felhatalmazza a Tanácsot, hogy a Bírósághoz kapcsolódva egy olyan Elsőfokú Bíróságot hozzon létre, amely fontos bírósági funkciók ellátására hivatott, amelynek tagjai rendelkeznek az e funkciók ellátásához szükséges alkalmassággal, és amely tagjainak függetlenségéhez nem férhet kétség;

mivel a fenti rendelkezések felhatalmazzák a Tanácsot, hogy az Elsőfokú Bíróságnak hatáskört biztosítson arra, hogy a természetes vagy jogi személyek által indított keresetek vagy eljárások egyes kategóriái tekintetében első fokon eljárjon és határozzon, amely határozatok ellen kizárólag jogkérdésekben és az alapokmányban megállapított feltételek szerint a Bírósághoz lehet fellebbezni; mivel a fenti rendelkezések szerint a Tanács határozza meg az Elsőfokú Bíróság összetételét és fogadja el a Bíróság alapokmányának szükségessé váló kiigazításait és kiegészítő rendelkezéseit;

mivel az összetett tényállások alapos vizsgálatát igénylő keresetek tekintetében egy második bíróság felállítása javítja az egyéni érdekek bírósági védelmét.

mivel az összetett tényállások alapos vizsgálatát igénylő keresetek tekintetében a kétfokú bíráskodás bevezetése a jogalanyok bírósági védelmének javítását fogja eredményezni;

mivel a bírósági felülvizsgálat minőségének és eredményességének a közösségi jogrenden belüli fenntartása érdekében lehetővé kell tenni, hogy a Bíróság tevékenysége alapvető feladatára, a közösségi jog egységes értelmezésének biztosítására összpontosuljon;

mivel ezért szükség van arra, hogy az ESZAK-Szerződés 32d. cikkében, az EGK-Szerződés 168a. cikkében és az Euratom-Szerződés 140a. cikkében biztosított felhatalmazás alapján az Elsőfokú Bíróságra ruházzák azt a hatáskört, hogy első fokon eljárva határozzon a gyakran összetett tényállások vizsgálatát igénylő keresetek vagy eljárások egyes kategóriái tekintetében; ez azokat a kereseteket és eljárásokat jelenti, amelyeket az intézmények alkalmazottai, valamint – az ESZAK-Szerződés vonatkozásában – vállalkozások és társulások járulékok, termelés, árak, korlátozó megállapodások, határozatok és összefonódások ügyében, illetve – az EGK-Szerződés vonatkozásában – természetes és jogi személyek versenyjogi ügyekben indítanak,

[1] HL C 187., 1988.7.18., 227. o.

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága (a továbbiakban: Elsőfokú Bíróság) elnevezéssel az Európai Közösségek Bíróságához kapcsolódó bíróság létesül. Az Elsőfokú Bíróság székhelye a Bíróságon van.

2. cikk

(1) Az Elsőfokú Bíróság 12 tagból áll.

(2) A tagok három évre maguk közül választják meg az Elsőfokú Bíróság elnökét. Az elnök újraválasztható.

(3) Az Elsőfokú Bíróság tagjait fel lehet kérni főtanácsnoki feladatok ellátására.

A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő az Elsőfokú Bíróság előtt folyó meghatározott ügyekre vonatkozóan annak érdekében, hogy segítse az Elsőfokú Bíróságot feladatának ellátásában.

Az ilyen ügyek kiválasztásának szempontjait, valamint a főtanácsnok kijelölésére vonatkozó szabályokat az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata állapítja meg.

Az a tag, akit egy ügyben a főtanácsnoki feladatok ellátására kértek fel, az ügy elbírálásában nem vehet részt.

(4) Az Elsőfokú Bíróság három, illetve öt bíróból álló tanácsokban ülésezik. A tanácsok összetételére és az ügyeknek a tanácsokra történő kiosztására irányadó szabályokat az eljárási szabályzat tartalmazza. Az eljárási szabályzatban meghatározott egyes esetekben az Elsőfokú Bíróság teljes ülésben is eljárhat.

(5) Az Elsőfokú Bíróság tagjaira és annak hivatalvezetőjére az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 21. cikkét, valamint az Európai Közösségek egységes Tanácsának és egységes Bizottságának létrehozásáról szóló szerződés 6. cikkét kell alkalmazni.

3. cikk

(1) Az Elsőfokú Bíróság első fokon gyakorolja a Közösségek létrehozásáról szóló szerződésekkel és az azok végrehajtására elfogadott jogi aktusokkal a Bíróságra ruházott hatásköröket:

a) a Közösségek és alkalmazottaik közötti, az EGK-Szerződés 179. cikkében és az Euratom-Szerződés 152. cikkében említett jogvitákban;

b) a Bizottság ellen az ESZAK-Szerződés 48. cikkében említett vállalkozások vagy vállalkozási társulások által az ESZAK-Szerződés 33. cikkének második bekezdése és 35. cikke alapján indított keresetek tekintetében, amelyek az említett Szerződés 50. cikkének és 57–66. cikkének alkalmazásával kapcsolatos egyedi aktusokra vonatkoznak;

c) a Közösségek valamely intézménye ellen a vállalkozásokra alkalmazandó versenyszabályok végrehajtásával kapcsolatosan az EGK-Szerződés 173. cikkének második bekezdése és 175. cikkének harmadik bekezdése alapján természetes vagy jogi személyek által indított keresetek tekintetében.

(2) Ha ugyanaz a természetes vagy jogi személy indít olyan keresetet, amely tekintetében az Elsőfokú Bíróság e cikk (1) bekezdésének értelmében hatáskörrel rendelkezik, és olyan, az ESZAK-Szerződés 40. cikke első és második bekezdésében, az EGK-Szerződés 178. cikkében vagy az Euratom-Szerződés 151. cikkében említett keresetet, amely egy közösségi intézménynek az első kereset tárgyát képező eljárásával vagy mulasztásával okozott kár megtérítésére irányul, akkor az Elsőfokú Bíróság az ilyen kár megtérítésére irányuló kereset tárgyalására és eldöntésére is hatáskörrel rendelkezik.

(3) A Tanács a megszerzett tapasztalatok – beleértve a joggyakorlat fejlődését is – figyelembevételével, az Elsőfokú Bíróság kétéves működését követően újra megvizsgálja a Bíróság arra vonatkozó javaslatát, hogy az Elsőfokú Bíróságnak hatáskört biztosítsanak olyan keresetek tekintetében, amelyeket az ESZAK-Szerződés 48. cikkében említett vállalkozások vagy vállalkozási társulások által az ESZAK-Szerződés 33. cikkének második bekezdése és 35. cikke szerint indítottak, ha azok ez utóbbi Szerződés 74. cikkének alkalmazásával kapcsolatosak, valamint olyan keresetek tekintetében, amelyek a Közösségek valamely intézménye ellen természetes vagy jogi személyek által, az EGK-Szerződés 173. cikkének második bekezdése és 175. cikkének harmadik bekezdése alapján indított, az EGK-Szerződés 113. cikke szerinti, dömping vagy szubvenció esetében meghozott kereskedelempolitikai védintézkedésekkel kapcsolatosak.

4. cikk

Az alábbi rendelkezésekre is figyelemmel az Elsőfokú Bíróságra az ESZAK-Szerződés 34., 36., 39., 44. és 92. cikkét, az EGK-Szerződés 172., 174., 176., 184–187. és 192. cikkét, valamint az Euratom-Szerződés 147., 149., 156–159. és 164. cikkét kell alkalmazni.

5. cikk

Az Európai Szén- és Acélközösség Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyv a 43. cikk után az alábbi rendelkezésekkel egészül ki:

„IV. CÍM:

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA

Az Elsőfokú Bíróság tagjainak jogállása és az Elsőfokú Bíróság szervezete

44. cikk

Ezen alapokmány 2., 3., 4., 6–9. cikkét, 13. cikkének első bekezdését, 17. cikkét, 18. cikkének második bekezdését,

valamint 19. cikkét az Elsőfokú Bíróságra és annak tagjaira is alkalmazni kell. A 2. cikkben említett esküt a Bíróság előtt kell letenni, a 3., 4. és 7. cikkben említett határozatokat pedig a Bíróság az Elsőfokú Bírósággal folytatott konzultációt követően fogadja el.

A hivatalvezető és a személyzet

45. cikk

Az Elsőfokú Bíróság kinevezi a hivatalvezetőt és megállapítja a hivatalvezető tevékenységére vonatkozó szabályokat. Az alapokmány 9. és 14. cikkét az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjére is megfelelően alkalmazni kell.

A Bíróság elnöke és az Elsőfokú Bíróság elnöke közös megegyezéssel meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek szerint a Bíróság tisztviselői és egyéb alkalmazottai az Elsőfokú Bíróság számára – működésének biztosítása érdekében – szolgálatot teljesítenek. Egyes tisztviselők és egyéb alkalmazottak az Elsőfokú Bíróság elnökének felügyelete alatt az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjének tartoznak felelősséggel.

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás

46. cikk

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásra – a 41. és 42. cikk kivételével – ezen alapokmány III. címe az irányadó.

Az eljárás további és részletes szabályait szükség szerint az e Szerződés 32d. cikke (4) bekezdésének megfelelően elfogadott eljárási szabályzat állapítja meg.

Ezen alapokmány 21. cikkének negyedik bekezdésétől eltérve, a főtanácsnok indokolással ellátott indítványait írásban is megteheti.

47. cikk

Ha valamely, az Elsőfokú Bírósághoz intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen a Bíróság hivatalvezetőjéhez nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjének; hasonlóképpen, ha egy, a Bírósághoz intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjéhez nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja a Bíróság hivatalvezetőjének.

Ha az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy nincs hatásköre valamely olyan ügy megtárgyalására és eldöntésére, amely a Bíróság hatáskörébe tartozik, az ügyet átteszi a Bírósághoz; hasonlóképpen, ha a Bíróság megállapítja, hogy egy ügy az Elsőfokú Bíróság hatáskörébe tartozik, ezt az ügyet átteszi az Elsőfokú Bírósághoz, amely ezt követően az ügyben saját hatáskörének hiányát nem állapíthatja meg.

Ha a Bírósághoz és az Elsőfokú Bírósághoz olyan ügyekben fordultak, amelyeknek ugyanaz a tárgya, amelyekben ugyanaz az értelmezési kérdés merül fel vagy ugyanannak a jogi aktusnak az érvényességét vitatják, az Elsőfokú Bíróság az előtte folyó eljárást a felek meghallgatását követően a Bíróság ítéletéig felfüggesztheti. Ha ugyanannak a jogi aktusnak a semmissé nyilvánítására irányuló kérelmeket nyújtanak be, az Elsőfokú Bíróság hatáskörét átengedheti e kérelmekre nézve annak érdekében, hogy ezekről a Bíróság dönthessen. Az e bekezdésben említett esetekben a Bíróság is határozhat úgy, hogy az előtte folyó eljárást felfüggeszti; ebben az esetben az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás folytatódik.

48. cikk

Az Elsőfokú Bíróság eljárást befejező határozatait, az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdésről rendelkező határozatokat az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetője közli a felekkel, valamennyi tagállammal és a Közösség intézményeivel akkor is, ha azok az Elsőfokú Bíróság előtt folyó eljárásba nem avatkoztak be.

Fellebbezés a Bírósághoz

49. cikk

Az Elsőfokú Bíróság eljárást befejező határozata ellen és annak az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdésről rendelkező határozata ellen a Bírósághoz a megtámadott határozat közlésétől számított két hónapon belül fellebbezést lehet benyújtani.

Ilyen fellebbezéssel bármelyik fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították. A tagállamokon és a Közösség intézményein kívüli beavatkozók csak akkor nyújthatnak be fellebbezést, ha őket az Elsőfokú Bíróság határozata közvetlenül érinti.

A Közösség és az alkalmazottai közötti jogvitákra vonatkozó perek esetét kivéve fellebbezést nyújthatnak be azok a tagállamok és közösségi intézmények is, amelyek az Elsőfokú Bíróság előtt folyó perbe nem avatkoztak be. Ilyen esetekben a tagállamoknak és az intézményeknek a helyzete az első fokon beavatkozó tagállamok vagy intézmények helyzetével azonos.

50. cikk

Minden olyan személy, akinek a beavatkozási kérelmét az Elsőfokú Bíróság elutasította, a kérelmet elutasító határozat közlésétől számított két héten belül fellebbezést nyújthat be a Bírósághoz.

Az eljárásban részt vevő felek az Elsőfokú Bíróságnak a Szerződés 39. cikke második és harmadik bekezdésének, illetve 92. cikkének harmadik bekezdése alapján hozott határozatai ellen a határozat velük való közlésétől számított két hónapon belül fellebbezést nyújthatnak be a Bírósághoz.

Az e cikk első két bekezdésében említett fellebbezésről az ezen alapokmány 33. cikkében említett eljárás szerint kell határozni.

51. cikk

A Bírósághoz benyújtott fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. A fellebbezésben csak az Elsőfokú Bíróság hatáskörének hiányára, a fellebbező érdekeit hátrányosan befolyásoló eljárási szabálytalanságra, valamint a közösségi jognak az Elsőfokú Bíróság általi megsértésére lehet hivatkozni.

A fellebbezés nem vonatkozhat kizárólag a költségek összegére vagy arra, hogy a költségek viselésére melyik felet kötelezték.

A Bíróság előtti eljárás

52. cikk

Ha az Elsőfokú Bíróság valamely határozata ellen fellebbezést nyújtottak be, a Bíróság előtti eljárás írásbeli és szóbeli részből áll. Az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően a Bíróság a főtanácsnok és a felek meghallgatását követően szóbeli eljárás nélkül is határozhat.

Felfüggesztő hatály

53. cikk

A Szerződés 39. cikke második és harmadik bekezdésének sérelme nélkül a fellebbezésnek nincs felfüggesztő hatálya.

A Szerződés 44. cikkétől eltérve, az Elsőfokú Bíróság valamely általános határozatot semmissé nyilvánító határozata csak az ezen alapokmány 49. cikkének első bekezdésében említett határidő lejártának napjától vagy – ha e határidőn belül fellebbezést nyújtottak be – a fellebbezés elutasításának napjától lép hatályba, ami azonban nem érinti a félnek azt a jogát, hogy a Szerződés 39. cikkének második és harmadik bekezdése alapján a semmissé nyilvánított határozat hatályának felfüggesztése vagy bármilyen egyéb ideiglenes intézkedés elrendelése érdekében a Bírósághoz forduljon.

A Bíróság határozata a fellebbezésről

54. cikk

Ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság az Elsőfokú Bíróság határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja az Elsőfokú Bírósághoz.

Egy ügynek az Elsőfokú Bírósághoz való visszautalása esetén az Elsőfokú Bíróságot jogkérdésekben köti a Bíróság határozata.

Ha az Elsőfokú Bíróság előtt folyó perbe be nem avatkozó tagállam vagy közösségi intézmény által benyújtott fellebbezés megalapozott, a Bíróság – ha szükségesnek tartja – megállapíthatja, hogy az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezett határozatának mely joghatásait kell végérvényesnek tekinteni az eljárásban részt vevő felekre vonatkozóan.”

6. cikk

Az Európai Szén- és Acélközösség Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyv korábbi 44. és 45. cikkének számozása 55., illetve 56. cikkre változik.

7. cikk

Az Európai Gazdasági Közösség Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyv a 43. cikk után a következő rendelkezésekkel egészül ki:

„IV. CÍM

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA

44. cikk

Ezen alapokmány 2–8. és 13–16. cikkét az Elsőfokú Bíróságra és annak tagjaira is alkalmazni kell. A 2. cikkben említett esküt a Bíróság előtt kell letenni, a 3., 4. és a 6. cikkben említett határozatokat pedig a Bíróság az Elsőfokú Bírósággal folytatott konzultációt követően fogadja el.

45. cikk

Az Elsőfokú Bíróság kinevezi a hivatalvezetőt és megállapítja a hivatalvezető tevékenységére vonatkozó szabályokat. Az alapokmány 9., 10. és 13. cikkét az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjére is megfelelően alkalmazni kell.

A Bíróság elnöke és az Elsőfokú Bíróság elnöke közös megegyezéssel meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek szerint a Bíróság tisztviselői és egyéb alkalmazottai az Elsőfokú Bíróság számára – működésének biztosítása érdekében – szolgálatot teljesítenek. Egyes tisztviselők és egyéb alkalmazottak az Elsőfokú Bíróság elnökének felügyelete alatt az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjének tartoznak felelősséggel.

46. cikk

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásra – a 20. cikk kivételével – ezen alapokmány III. címe az irányadó.

Az eljárás további és részletes szabályait szükség szerint az e Szerződés 168a. cikke (4) bekezdésének megfelelően elfogadott eljárási szabályzat állapítja meg.

Ezen alapokmány 18. cikkének negyedik bekezdésétől eltérve, a főtanácsnok indokolással ellátott indítványait írásban is megteheti.

47. cikk

Ha valamely, az Elsőfokú Bírósághoz intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen a Bíróság hivatalvezetőjéhez nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja az

Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjének; hasonlóképpen, ha egy, a Bírósághoz intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjéhez nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja a Bíróság hivatalvezetőjének.

Ha az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy nincs hatásköre valamely olyan ügy megtárgyalására és eldöntésére, amely a Bíróság hatáskörébe tartozik, az ügyet átteszi a Bírósághoz; hasonlóképpen, ha a Bíróság megállapítja, hogy egy ügy az Elsőfokú Bíróság hatáskörébe tartozik, ezt az ügyet átteszi az Elsőfokú Bírósághoz, amely ezt követően az ügyben saját hatáskörének hiányát nem állapíthatja meg.

Ha a Bírósághoz és az Elsőfokú Bírósághoz olyan ügyekben fordultak, amelyeknek ugyanaz a tárgya, amelyekben ugyanaz az értelmezési kérdés merül fel vagy ugyanannak a jogi aktusnak az érvényességét vitatják, az Elsőfokú Bíróság az előtte folyó eljárást a felek meghallgatását követően a Bíróság ítéletéig felfüggesztheti. Ha ugyanannak a jogi aktusnak a semmissé nyilvánítására irányuló kérelmeket nyújtanak be, az Elsőfokú Bíróság hatáskörét átengedheti e kérelmekre nézve annak érdekében, hogy ezekről a Bíróság dönthessen. Az e bekezdésben említett esetekben a Bíróság is határozhat úgy, hogy az előtte folyó eljárást felfüggeszti; ebben az esetben az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás folytatódik.

48. cikk

Az Elsőfokú Bíróság eljárást befejező határozatait, az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdésről rendelkező határozatokat az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetője közli a felekkel, valamennyi tagállammal és a Közösség intézményeivel akkor is, ha azok az Elsőfokú Bíróság előtt folyó eljárásba nem avatkoztak be.

49. cikk

Az Elsőfokú Bíróság eljárást befejező határozata ellen és annak az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdésről rendelkező határozata ellen a Bírósághoz a megtámadott határozat közlésétől számított két hónapon belül fellebbezést lehet benyújtani.

Ilyen fellebbezéssel bármelyik fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították. A tagállamokon és a Közösség intézményein kívüli beavatkozók csak akkor nyújthatnak be fellebbezést, ha őket az Elsőfokú Bíróság határozata közvetlenül érinti.

A Közösség és az alkalmazottai közötti jogvitákra vonatkozó perek esetét kivéve fellebbezést nyújthatnak be azok a tagállamok és közösségi intézmények is, amelyek az Elsőfokú Bíróság előtt folyó perbe nem avatkoztak be. Ilyen esetekben a tagállamoknak és az intézményeknek a helyzete az első fokon beavatkozó tagállamok vagy intézmények helyzetével azonos.

50. cikk

Minden olyan személy, akinek a beavatkozási kérelmét az Elsőfokú Bíróság elutasította, a kérelmet elutasító határozat közlésétől számított két héten belül fellebbezést nyújthat be a Bírósághoz.

Az eljárásban részt vevő felek az Elsőfokú Bíróságnak a Szerződés 185. vagy 186. cikkének, illetve 192. cikkének negyedik bekezdése alapján hozott határozatai ellen a határozat velük való közlésétől számított két hónapon belül fellebbezést nyújthatnak be a Bírósághoz.

Az e cikk első két bekezdésében említett fellebbezésről az ezen alapokmány 36. cikkében említett eljárás szerint kell határozni.

51. cikk

A Bírósághoz benyújtott fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. A fellebbezésben csak az Elsőfokú Bíróság hatáskörének hiányára, a fellebbező érdekeit hátrányosan befolyásoló eljárási szabálytalanságra, valamint a közösségi jognak az Elsőfokú Bíróság általi megsértésére lehet hivatkozni.

A fellebbezés nem vonatkozhat kizárólag a költségek összegére vagy arra, hogy a költségek viselésére melyik felet kötelezték.

52. cikk

Ha az Elsőfokú Bíróság valamely határozata ellen fellebbezést nyújtottak be, a Bíróság előtti eljárás írásbeli és szóbeli részből áll. Az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően a Bíróság a főtanácsnok és a felek meghallgatását követően szóbeli eljárás nélkül is határozhat.

53. cikk

A Szerződés 185. és 186. cikkének sérelme nélkül a fellebbezésnek nincs felfüggesztő hatálya.

A Szerződés 187. cikkétől eltérve, az Elsőfokú Bíróság valamely rendeletet semmissé nyilvánító határozata csak az ezen alapokmány 49. cikkének első bekezdésében említett határidő lejártának napjától vagy – ha e határidőn belül fellebbezést nyújtottak be – a fellebbezés elutasításának napjától lép hatályba, ami azonban nem érinti a félnek azt a jogát, hogy a Szerződés 185. és 186. cikke alapján a semmissé nyilvánított rendelet hatályának felfüggesztése vagy bármilyen egyéb ideiglenes intézkedés elrendelése érdekében a Bírósághoz forduljon.

54. cikk

Ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság az Elsőfokú Bíróság határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja az Elsőfokú Bírósághoz.

Egy ügynek az Elsőfokú Bírósághoz való visszautalása esetén az Elsőfokú Bíróságot jogkérdésekben köti a Bíróság határozata.

Ha az Elsőfokú Bíróság előtt folyó perbe be nem avatkozó tagállam vagy közösségi intézmény által benyújtott fellebbezés megalapozott, a Bíróság – ha szükségesnek tartja – megállapíthatja, hogy az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezett határozatának mely joghatásait kell végérvényesnek tekinteni az eljárásban részt vevő felekre vonatkozóan."

8. cikk

Az Európai Gazdasági Közösség Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyv korábbi 44., 45. és 46. cikkének számozása 55., 56., illetve 57. cikkre változik.

9. cikk

Az Európai Atomenergia-közösség Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyv a 44. cikk után az alábbi rendelkezésekkel egészül ki:

„IV. CÍM

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA

45. cikk

Ezen alapokmány 2–8. és 13–16. cikkét az Elsőfokú Bíróságra és annak tagjaira is alkalmazni kell. A 2. cikkben említett esküt a Bíróság előtt kell letenni, a 3., 4. és a 6. cikkben említett határozatokat pedig a Bíróság az Elsőfokú Bírósággal folytatott konzultációt követően fogadja el.

46. cikk

Az Elsőfokú Bíróság kinevezi a hivatalvezetőt és megállapítja a hivatalvezető tevékenységére vonatkozó szabályokat. Az alapokmány 9., 10. és 13. cikkét az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjére is megfelelően alkalmazni kell.

A Bíróság elnöke és az Elsőfokú Bíróság elnöke közös megegyezéssel meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek szerint a Bíróság tisztviselői és egyéb alkalmazottai az Elsőfokú Bíróság számára – működésének biztosítása érdekében – szolgálatot teljesítenek. Egyes tisztviselők és egyéb alkalmazottak az Elsőfokú Bíróság elnökének felügyelete alatt az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjének tartoznak felelősséggel.

47. cikk

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásra – a 20. és 21. cikk kivételével – ezen alapokmány III. címe az irányadó.

Az eljárás további és részletes szabályait szükség szerint az e Szerződés 140a. cikke (4) bekezdésének megfelelően elfogadott eljárási szabályzat állapítja meg.

Ezen alapokmány 18. cikkének negyedik bekezdésétől eltérve, a főtanácsnok indokolással ellátott indítványait írásban is megteheti.

48. cikk

Ha valamely, az Elsőfokú Bírósághoz intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen a Bíróság hivatalvezetőjéhez nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjének; hasonlóképpen, ha egy, a Bírósághoz intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjéhez nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja a Bíróság hivatalvezetőjének.

Ha az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy nincs hatásköre valamely olyan ügy megtárgyalására és eldöntésére, amely a Bíróság hatáskörébe tartozik, az ügyet átteszi a Bírósághoz; hasonlóképpen, ha a Bíróság megállapítja, hogy egy ügy az Elsőfokú Bíróságnak hatáskörébe tartozik, ezt az ügyet átteszi az Elsőfokú Bírósághoz, amely ezt követően az ügyben saját hatáskörének hiányát nem állapíthatja meg.

Ha a Bírósághoz és az Elsőfokú Bírósághoz olyan ügyekben fordultak, amelyeknek ugyanaz a tárgya, amelyekben ugyanaz az értelmezési kérdés merül fel vagy ugyanannak a jogi aktusnak az érvényességét vitatják, az Elsőfokú Bíróság az előtte folyó eljárást a felek meghallgatását követően a Bíróság ítéletéig felfüggesztheti. Ha ugyanannak a jogi aktusnak a semmissé nyilvánítására irányuló kérelmeket nyújtanak be, az Elsőfokú Bíróság hatáskörét átengedheti e kérelmekre nézve annak érdekében, hogy ezekről a Bíróság dönthessen. Az e bekezdésben említett esetekben a Bíróság is határozhat úgy, hogy az előtte folyó eljárást felfüggeszti; ebben az esetben az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás folytatódik.

49. cikk

Az Elsőfokú Bíróság eljárást befejező határozatait, az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdésről rendelkező határozatokat az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetője közli a felekkel, valamennyi tagállammal és a Közösség intézményeivel akkor is, ha azok az Elsőfokú Bíróság előtt folyó eljárásba nem avatkoztak be.

50. cikk

Az Elsőfokú Bíróság eljárást befejező határozata ellen és annak az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdésről rendelkező határozata ellen a Bírósághoz a megtámadott határozat közlésétől számított két hónapon belül fellebbezést lehet benyújtani.

Ilyen fellebbezéssel bármelyik fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították. A tagállamokon és a

Közösség intézményein kívüli beavatkozók csak akkor nyújthatnak be fellebbezést, ha őket az Elsőfokú Bíróság határozata közvetlenül érinti.

A Közösség és az alkalmazottai közötti jogvitákra vonatkozó perek esetét kivéve fellebbezést nyújthatnak be azok a tagállamok és közösségi intézmények is, amelyek az Elsőfokú Bíróság előtt folyó perbe nem avatkoztak be. Ilyen esetekben ezeknek a tagállamoknak és intézményeknek a helyzete az első fokon beavatkozó tagállamok vagy intézmények helyzetével azonos.

51. cikk

Minden olyan személy, akinek a beavatkozási kérelmét az Elsőfokú Bíróság elutasította, a kérelmet elutasító határozat közlésétől számított két héten belül fellebbezést nyújthat be a Bírósághoz.

Az eljárásban részt vevő felek az Elsőfokú Bíróságnak a Szerződés 157. vagy 158. cikkének, illetve 164. cikkének harmadik bekezdése alapján hozott határozatai ellen a határozat velük való közlésétől számított két hónapon belül fellebbezést nyújthatnak be a Bírósághoz.

Az e cikk első két bekezdésében említett fellebbezésről az ezen alapokmány 37. cikkében említett eljárás szerint kell határozni.

52. cikk

A Bírósághoz benyújtott fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. A fellebbezésben csak az Elsőfokú Bíróság hatáskörének hiányára, a fellebbező érdekeit hátrányosan befolyásoló eljárási szabálytalanságra, valamint a közösségi jognak az Elsőfokú Bíróság általi megsértésére lehet hivatkozni.

A fellebbezés nem vonatkozhat kizárólag a költségek összegére vagy arra, hogy a költségek viselésére melyik felet kötelezték.

53. cikk

Ha az Elsőfokú Bíróság valamely határozata ellen fellebbezést nyújtottak be, a Bíróság előtti eljárás írásbeli és szóbeli részből áll. Az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően a Bíróság a főtanácsnok és a felek meghallgatását követően szóbeli eljárás nélkül is határozhat.

54. cikk

A Szerződés 157. és 158. cikkének sérelme nélkül a fellebbezésnek nincs felfüggesztő hatálya.

A Szerződés 159. cikkétől eltérve, az Elsőfokú Bíróság valamely rendeletet semmissé nyilvánító határozata csak az ezen alapokmány 50. cikkének első bekezdésében említett határidő lejártának napjától vagy – ha e határidőn belül fellebbezést nyújtottak be – a fellebbezés elutasításának napjától lép hatályba, ami azonban nem érinti a félnek azt a jogát, hogy a Szerződés 157. és 158. cikke alapján a semmissé nyilvánított rendelet hatályának felfüggesztése vagy bármilyen egyéb ideiglenes intézkedés elrendelése érdekében a Bírósághoz forduljon.

55. cikk

Ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság az Elsőfokú Bíróság határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja az Elsőfokú Bírósághoz.

Egy ügynek az Elsőfokú Bírósághoz való visszautalása esetén az Elsőfokú Bíróságot jogkérdésekben köti a Bíróság határozata.

Ha az Elsőfokú Bíróság előtt folyó perbe be nem avatkozó tagállam vagy közösségi intézmény által benyújtott fellebbezés megalapozott, a Bíróság – ha szükségesnek tartja – megállapíthatja, hogy az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezett határozatának mely joghatásait kell végérvényesnek tekinteni az eljárásban részt vevő felekre vonatkozóan.”

10. cikk

Az Európai Atomenergia-közösség Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyv korábbi 45., 46. és 47. cikkének számozása 56., 57., illetve 58. cikkre változik.

11. cikk

Az Elsőfokú Bíróság első elnökét – ugyanolyan eljárás szerint, mint annak tagjait – három évre nevezik ki. A tagállamok kormányai azonban közös megegyezéssel elhatározhatják, hogy a 2. cikk (2) bekezdésében előírt eljárást kell alkalmazni.

Az Elsőfokú Bíróság megalakulását követően haladéktalanul elfogadja eljárási szabályzatát.

Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának hatályba lépéséig a Bíróság eljárási szabályzatát kell értelemszerűen alkalmazni.

12. cikk

Amint az Elsőfokú Bíróság valamennyi tagja letette esküjét, a Tanács elnöke az ESZAK-Szerződés 32d. cikke (3) bekezdésének, az EGK-Szerződés 168a. cikke (3) bekezdésének és az Euratom-Szerződés 140a. cikke (3) bekezdésének megfelelően sorshúzással kijelöli az Elsőfokú Bíróságnak azon tagjait, akiknek a hivatali ideje az első három év végén lejár.

13. cikk

Ez a határozat az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba, kivéve a 3. cikket, amely

azon a napon lép hatályba, amelyen az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzéteszik a Bíróság elnökének a határozatát az Elsőfokú Bíróság szabályszerű megalakulásáról.

14. cikk

Az Elsőfokú Bíróság elé kell utalni azokat a 3. cikkben felsorolt ügyeket, amelyek az említett cikk hatályba lépésének napján a Bíróság előtt folyamatban vannak és amelyekben a Bíróság eljárási szabályzata 44. cikkének 1. §-ában előírt előzetes jelentést még nem terjesztették a Bíróság elé.

Kelt Luxembourgban, 1988. október 24-én.

a Tanács részéről

az elnök

Th. PANGALOS